

Meditatie

Lucas

Kerstviering Stiens 15 december 2001

Lieve mensen.

Er is alweer een jaar voorbij.

En het is een goede traditie om deze maaltijd met elkaar te vieren in de aanloop naar het Kersfeest.

Maar als er dan weer een jaar voorbij is, dan willen we eerst even in gedachten stilstaan bij de mensen die er niet meer zijn, die dit jaar niet meer bij deze maaltijd aanwezig zijn.

We weten dat zo de levensloop van mensen is. Eens zullen ook wij dit leven verlaten, hoe mysterieus en onbegrijpelijk dat ook is.

In verbondenheid met allen die ons in geloof zijn voorgegaan staan we vanmiddag stil bij het evangelie van de Aankondiging. In het Latijn de Annunciatie genoemd, de aankondiging van de geboorte van Jezus, zoon van Jozef en Maria, zoon van David, zoon van God.

De aankondiger is in dit geval de engel Gabriël.

Gabriël wordt door God gezonden naar Nazaret, zo vertelt Lucas, en de engel bezoekt Maria, die maagd is.

Gabriël, gabber van de Heer betekent dat, wij zouden zeggen 'vriend van God'.

En deze vriend van God doet drie hele bijzondere dingen. Gabriël geeft Maria een goddelijke groet en bemoediging en vertelt tenslotte iets over de toekomst van haar kind.

En als je zo die woorden leest, en je leest over de ontmoeting bij Maria, en je leest hoe de ontmoeting verder verloopt, dan straalt dat geheel een enorme warmte en liefde uit.

Het begint al met de groet. Gabriël zegt: Wees gegroet, gij begenadigde, de Heer is met u. Een bijzonder liefdevolle groet, en het ontmoet Maria zeer diep. En als de engel dan haar ontmoeting ziet zegt Gabriël: Wees niet bevreesd, wees niet angstig of bang, want je hebt genade gevonden in Gods ogen.

Wat is er nu zo ontmoetend aan wat hier gebeurd?

Wat ontmoet ons nu, als we horen hoe God zich openbaart in dit leven?

Ik denk, lieve mensen, dat het hierin zit: God openbaart zich eigenlijk bijna altijd aan de enkeling. God openbaart zich nooit in een keer aan een heel volk, of aan een hele groep mensen. Nee, God openbaart zich altijd aan de enkeling. Lees de bijbel er maar op na: de ontmoeting van God met Mozes, bij de brandende braamstuik. Of de ontmoeting van God met David, als hij schuilt in de spelonk, of de ontmoeting van God met Elia op de Karmel.

Dit is blijkbaar de weg die God verkiest: Hij openbaart zich aan de enkeling, opdat het invloed zal hebben op vele anderen.

En het bijzondere en ontmoetende is dan natuurlijk, dat God zich ook aan u en mij kan openbaren. God kan in ons persoonlijke leven binnenkomen en ons net als Gabriël, of

misschien wel door Gabriel groeten, en angst bij ons wegnemen en ons de weg wijzen in het leven.

Het bijzondere is dat God zo dichtbij kan en wil komen dat Hij u en mij persoonlijk tot ontmoeting brengt.

Dat is ook niet verwonderlijk. Want stel dat God zich zou openbaren aan een heel volk, of aan een godsdienst. Hoe zou een volk of een godsdienstige groep ooit tot ontmoeting gebracht kunnen worden? Nee, het is de enkeling, het is de individuele mens die God ter harte gaat, en die tot ontmoeting wordt gebracht door wat de hemel ons geeft.

Dit is ook de reden, gemeente, dat God mens geworden is in Jezus. In Hem heeft God zich op unieke wijze geopenbaard. God is niet een volk geworden, God is niet een religie geworden, God is niet een bepaalde familie geworden, nee, God is mens geworden, opdat vele anderen in hem zouden geloven.

En nu zijn we bij de kern van dit evangelie.

We leven naar dat Kerstfeest toe. En Gabriel is onze aankondiger. Hij de vriend van God zegt het ons aan, dat er een nieuwe hemelse koning geboren zal worden, dat er een nieuw koninkrijk gebouwd zal worden en dat door Jezus de kracht van God de wereld tot ontmoeting zal brengen.

Nu zijn we bij de kern van de boodschap van Lucas.

Want zoals Gabriel zijn er vrienden van God, maar dat betekent dat God ook zo z'n vijanden heeft. Nu dat weten we vandaag maar al te goed. Hoe bepaalde bevolkingsgroepen hoe bepaalde volken en stammen en hoe bepaalde religieuze groepen verworden zijn tot vijanden van God en zijn Rijk.

En ik vind het een grote troost te beseffen, dat een volk of een religie nooit God voor zich kan opeisen. God weet dat vele mensen de neiging hebben om tegen zijn Rijk samen te spannen.

Juist daarom richt God zich tot de individuele mens, tot u en mij.

Alles in ons is zodanig de moeite waard in Gods ogen, dat Hij ons aanraakt.

Of in de woorden van Lucas: Uw en mijn leven kan genade vinden in de ogen van God.

Dit betekent ook dat oprecht en waarachtig geloof altijd begint bij de enkeling, bij onze overgave aan deze God. Wij krijgen als individuen steeds weer nieuwe kansen om ons tot God te bekeren en zijn weg te gaan. Dwars tegen de massa in, dwars tegen de politiek in en dwars tegen de hysterie van de godsdiensten in.

De aankondiging van Jezus geboorte leert ons gemeente, dat niemand God voor zich kan opeisen, maar dat het God zelf is, die op eigen initiatief binnenkomt in het menselijk leven. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd zijn en blijven.

Tenslotte moeten we beseffen dat een goddelijke openbaring in ons leven nooit echt lang duurt, het zijn altijd maar momenten, ogenblikken, dat we God zo dichtbij voelen zoals Maria hier. Maar het is een goddelijk bewijs van zijn onwankelbare trouw en nabijheid.

De engel gaat weer heen, staat er aan het eind. Maar de engel heeft wel iets wezenlijks gedaan. Niet alleen de ontmoeting maar ook de levenskracht die Maria in haar moederbuik voelt. God laat ons onze krachten ontdekken, steeds weer.

Dat is ook ons houvast in Advent en kerst, in deze donkere koude dagen. Dat God krachten van liefde in ons aanboort, en dat God ons zo iedere dag helpt om zijn leven te leven.

Laten we met deze bemoediging toelevens naar kerst, naar het feest van het Goddelijke Licht in deze wereld.

Met dank aan Gabriel, die gabber van God, die ons laat zien hoe wij vriendschap kunnen hebben met de God die ons gemaakt heeft, en die onze Redder is, in alle omstandigheden.

God geve u en mij een goed Kerstfeest, en de wereld vrede.

AMEN